

0 dawanii jałmużny (Mt. 6:1-4)

“Nie wzbraniaj się czynić dobrze potrzebującemu, jeżeli to leży w twojej mocy.” Prz. 3:27

W kolejnej części ewangelii Mateusza, która jest kontynuacją kazania na górze, Pan Jezus naucza o trzech duchowych elementach Królestwa Bożego: dawanii, modlitwie i poście.

Zwróćcie uwagę w jaki sposób Pan Jezus mówi o tych trzech sprawach: “Gdy dajesz jałmużnę”, “Gdy się modlicie”, “Gdy pościsz”. Nie mówi “Jeślibyście kiedyś w życiu chcieli”. On przyjmuje to za rzecz pewną, że chrześcijanin będzie służył innym pomocą, modlił się i pościł.

Wszystkie te nauki łączy wspólna cecha, byśmy nie czynili dobra, by podobać się ludziom. Nazywa się to hipokryzją i czym ona jest najlepiej podsumowują to słowa Pana Jezusa z późniejszych rozdziałów, kiedy zwraca się on do faryzeuszów:

“Tak i wy na zewnątrz wydajecie się ludziom sprawiedliwi, wewnątrz zaś jesteście pełni obłudy i bezprawia.” Mt. 23:28

Podobnie zwróćcie też uwagę na spójność z wcześniejszymi częściami kazania na górze, które podkreślają, że źródło wszelkiego dobra czy zła znajduje się w sercach i że to na nie patrzy Pan Bóg.

“Albowiem Bóg nie patrzy na to, na co patrzy człowiek. Człowiek patrzy na to, co jest przed oczyma, ale Pan patrzy na serce.” 1 Sm. 16:7b

Tak więc te trzy motywy: pomoc bliźniemu, modlitwa i post będą naszym wątkiem przez najbliższe tygodnie. Dzisiaj pomówmy o jałmużnie.

Czym jest jałmużna? Wszelką pomocą bliźniemu.

“W tym wszystkim pokazałem wam, że tak pracując, należy wspierać słabych i pamiętać na słowa Pana Jezusa, który sam powiedział: Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać aniżeli brać.” Dz. 20:35

Mamy też oczywiście werset, który już kilkakrotnie omawialiśmy podczas naszych wcześniejszych spotkań:

“Jeśli zaś ktoś posiada dobra tego świata, a widzi brata w potrzebie i zamyka przed nim serce swoje, jakże w nim może mieszkać miłość Boża.” 1 J. 3:17

Jak widzimy naszym obowiązkiem jest służba i pomoc innym. Mamy to jednak czynić w sposób nieobłudny, nie szukając własnej chwały, lecz czyniąc to dla chwały Bożej. Nie szukając poklasku u ludzi, lecz zachowując skromność i czystość, tak by dobry uczynek był prawdziwym owocem wiary w naszego Pana Jezusa Chrystusa. Tylko w ten sposób budujemy sobie skarb w niebie.